

EL PUIG INFORMATIU

LA REVISTA DEL PUIG DE LES BASSES

N3- 2024

Editorial

Sumari:

Històries:

- La grulla
agradecida.

Santuari:

- Sant Jordi

Cuina:

- Spaguetti
carbonara

- Cebiche
carnero

La vinyeta:

Cor d'origami

Passatemps

La contra.

Equip de redacció:

Esther (monitora
informàtica)

Albert S

Serafí B.

Antonio M.

Lupi M.

Melvin A.

En aquesta edició de primavera de Puig Informatiu, la Revista del CP, Puig de les Basses, volem dedicar un moment per reflexionar sobre el valor de la cultura i la literatura com a eines de transformació i esperança. En el marc de la celebració de Sant Jordi, recordem la importància de la lectura i l'escriptura com a vies d'expressió i llibertat. Malgrat les dificultats i els reptes, ens unim per celebrar la vitalitat de la paraula escrita i el poder de la imaginació per transcendir les barreres físiques i mentals.

Amb el cor afligit, també volem retre un sentit homenatge a la nostra estimada companya Nuria, que ha estat presa per la violència en un acte injust i lamentable al Centre Penitenciari de Mas d'Enric. La seva pèrdua ens recorda la fragilitat de la vida i la importància de la solidaritat i el suport mutu en aquests moments de dolor. Mantenim el seu record viu a través del compromís amb la justícia i el respecte a la dignitat humana, i reafirmem el nostre compromís per treballar cap a un entorn penitenciari més segur i just per a tots. Que la seva memòria ens inspire a continuar lluitant per un món on la pau i el respecte siguin valors inqüestionables.

Esther

Informàtica D'Andròmines

*Punt de llibre
per retallar*

La Grulla agradecida.

Cuento japonés

Un visitante nocturno

Hace mucho, mucho tiempo, había una pareja de ancianos que vivía en la pobreza, arreglándoselas como podían. El hombre recogía leña en las colinas cercanas y la mujer tejía telas en su telar. Un día, al volver de vender su leña en el pueblo, el hombre encontró una grulla en una trampa. Cuanto más se esforzaba la grulla por escapar, con más fuerza quedaba atrapada. “Calma. No te muevas”, susurró el anciano. Cuando liberó al ave con un corte de su cuchillo, ésta salió volando hacia las colinas.

Cuando llegó a casa, ya era entrada la noche y hacía tiempo que llevaba nevando. Mientras le contaba a su mujer lo sucedido, llamaron a la puerta y la anciana abrió preguntándose quién sería. “Siento molestarla tan tarde, pero me he perdido con esta ventisca”, dijo una joven de pie en la nieve. “¿Podría quedarme aquí esta noche?”. La pareja de ancianos aceptó de inmediato.

La nieve continuó cayendo durante el día siguiente y el siguiente. La joven siguió quedándose con la pareja de ancianos, cocinando, lavando y masajeando sus espaldas antes de acostarse. Se encariñaron con ella y, con el paso del tiempo, empezaron a considerarla como su propia hija.

Una mañana, la joven dijo que le gustaría tejer algo de tela. “Pero cuando esté en el telar, no miren dentro de la habitación para ver lo que estoy haciendo. Tienen que prometerlo”. Y la pareja de ancianos aceptó.

El traqueteo del telar

La joven trabajó durante todo el día y hasta bien entrada la noche. El traqueteo del telar apenas cesó durante tres días enteros, mientras la anciana se ocupaba de las tareas domésticas en la habitación principal. Finalmente, a la

tercera noche, la joven salió con un rollo de tela y dijo: “Lleve esto a la ciudad y véndalo mañana”. Era la tela más hermosa que la pareja de ancianos había visto jamás.

Al día siguiente, el anciano fue a la ciudad con el rollo de tela. Cuando llegó a un acuerdo para venderlo, se asombró de la cantidad de dinero que obtuvo. El comerciante le presionó para que le prometiera que regresaría si volvía a tener una tela tan refinada. La pareja de ancianos comentaba con asombro acerca de lo cómodamente que podrían vivir con más dinero, y le preguntó a la joven tímidamente si podía tejer otro rollo.

Una vez más, el traqueteo del telar llenó con su sonido la casa. La anciana escuchaba a través de la puerta cerrada como tejía cada día, y cuando su marido llegó a casa tarde la tercera noche, comentó: “Me pregunto cómo lo hace”. Justo entonces, la joven sacó el segundo rollo de tela.

“Ya está, este es el último”, anunció a la pareja. En la penumbra, parecía haber encogido un poco. Pero después de que el anciano vendiera el segundo rollo de tela, él y su mujer le preguntaron si podía hacer solo uno más.

La revelación

A la pareja le costó convencerla, pero finalmente la joven accedió. Cada día, el anciano llegaba antes a casa después de recoger leña, pues estaba ansioso por ver el siguiente rollo de tela. La tercera noche, la pareja de ancianos susurraban preguntándose cómo le era posible producir un material tan magnífico en su ordinario telar. “Podríamos abrir la puerta un poquito”, propuso el hombre. “Seguro que no se da cuenta”.

Cuando empujaron suavemente la

puerta y se asomaron a través de la rendija, observaron un espectáculo extraordinario. Una grulla estaba arrancando sus propias plumas con el pico y tejiéndolas en el telar. Se quedaron paralizados durante unos instantes, mirando al ave, hasta que el hombre tocó el hombro de su mujer, retrocedieron y él cerró la puerta apresuradamente.

No tardó mucho en salir la joven, con un aspecto más frágil que nunca. En silencio, entregó el tercer rollo de tela al anciano. Luego se dio la vuelta. “Prometieron que no me verían trabajar, pero rompieron su palabra. Soy la grulla que salvó de la trampa, y vine a mostrar mi gratitud. Pero no puedo seguir viviendo aquí con ustedes”.

Salió de la casa y volvió a su forma original. Sin embargo, donde antes había estado bellamente cubierto de plumas cuando el hombre la encontró por primera vez en la trampa, ahora había zonas desplumadas. Mientras la pareja de ancianos miraba su lomo, alzó el vuelo y, con un sonoro graznido, voló como una flecha hacia el horizonte.

*Texto de Richard Medhurst
Ilustración de Antonio M.*

SANTUARI

Sant Jordi

Hola companys i companyes...

Avui us porto un gran personatge per les dates en les que ens trobem, i no potser ni més ni menys el el nostre gran Patró i Sant:

Parlo ni més ni menys que de **Sant Jordi**.

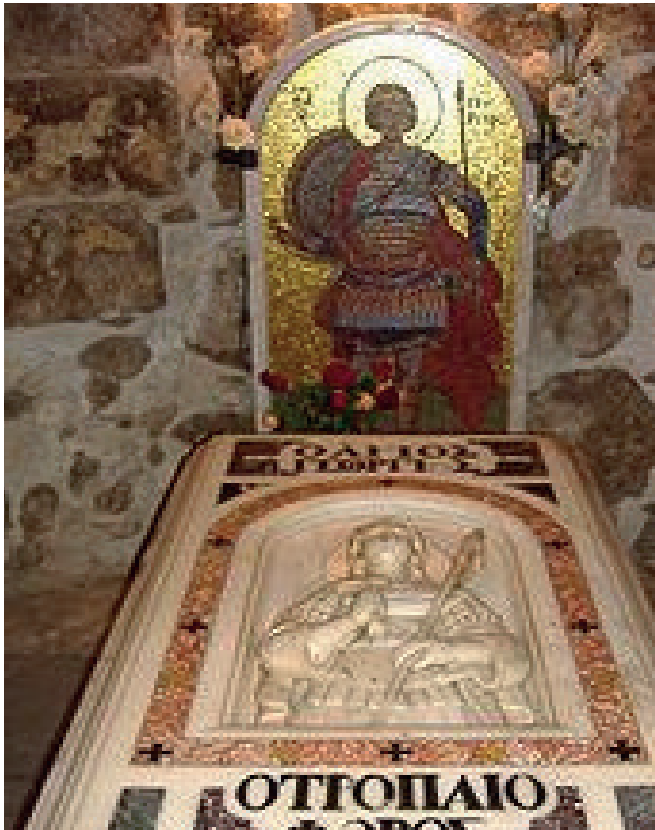
Sant Jordi va ser un militar romà (suposadament), d'origen grec convertit al cristianisme i mort com a màrtir per no voler abjurar de la seva fe. És venerat en la majoria de confessions cristianes i en l'islam, de manera que ha esdevingut un dels sants més populars, especialment durant l'edat mitjana. No obstant això, la seva historicitat és discutida i,

probablement, és un personatge llegendari.

De la vida del sant no se'n tenen dades històriques, solament referències en multitud de llibres, com ara en el palimpsest Acta Sanctorum (segle V), el Georgslied (segle IX) o els escrits de Jacopo da Varazze, bisbe de Gènova (La Llegenda Àuria, segle XIII).

La tradició catòlica el fa fill de Geronci, un oficial romà de Capadòcia destinat a Diòspolis, actual Lod (Israel). Allà, es casà amb una jove local, anomenada Policrònia, i tingueren un fill; Georgios (en català, Jordi).

En arribar a la majoria d'edat, Jordi s'allista a l'exèrcit romà, tot seguint els passos del seu pare. Quan tenia trenta anys, el

destinaren a Nicomèdia com a tribú i va formar part de la guàrdia personal de l'emperador romà Dioclecià.

El 303, l'emperador ordena una persecució contra els cristians però el tribú Jordi es nega a actuar. Interrogat, els comunica que és cristià.

Dioclecià ordena la tortura del traïdor; l'encadenen a una roda d'espases i posteriorment, el decapiten. La tradició comenta que l'esposa de l'emperador, Alexandra, i Atanasi, un sacerdot pagà, es convertiren al cristianisme en veient l'exemple de Jordi, però poc després foren martiritzats.

El cos del màrtir Jordi fou traslladat a Diòspolis. Damunt la tomba, pocs anys després, Justinià I hi feu edificar una església en honor seu, seguint consells d'Eusebi de Cesarea. El 494 fou santificat pel papa Gelasi I.

Per què és un sant? El Martiri

Segons els diversos relats, el martiri de Jordi va durar set anys i durant aquests, Jordi haurà mort i ressuscitat tres cops:

cremat, tallat en dos per una roda d'espases i enverinat. Els autors afegeixen a les resurreccions un seguit de turments: cops de mall, graelles roents, sandàlies amb claus, plom fos, pedres sobre el cap i columnes al cos, etc. Finalment, Jordi morí decapitat, tot i que abans va tenir temps de veure com els seus botxins eren devorats per un foc celestial.

A cada versió, la passió guanyava en inversemblança. Finalment, l'any 496, el papa Gelasi pontificà: «Jordi serà un d'aquells sants venerats pels homes, els actes del qual només coneixerà Déu».

I l'arrel d'aquesta propagació s'ha de cercar en la superposició de la figura del sant a quelcom més antic, ja que Sant Jordi és un màrtir amb un historial feble, malvist per bona part de l'Església (cal recordar que es descriu que viu en pecat).

Com el recordem? La Veneració

La figura de Sant Jordi era el resultat de la síntesi d'un cúmul de tradicions paganes, la qual cosa no impedí que s'assimilés al cristianisme: com a religió emergent, el cristianisme necessitava personatges heroics que facilitessin el procés evangelitzador.

El culte i la devoció a sant Jordi pren volada entre les comunitats cristianes primitives de l'orient de l'Imperi Romà, que li edifiquen esglésies i temples: en començar el segle V ja existien desenes d'esglésies dedicades al sant a Egipte, Etiòpia, Síria, el Líban, Iraq i Judea amb l'epicentre a la ciutat de Lydda (Diòspolis).

En aquesta hi ha l'església de sant Jordi, construïda el 350, a la cripta de la qual hi ha la tomba del màrtir. Al segle VI la ciutat ja era inclosa en el pelegrinatge cap a Terra Santa. Sant Jordi era conegut gràcies a Gregori de Tours, que l'havia

inclòs en un llibre dedicat a la glòria dels màrtirs.

D'on prové? El culte a occident

L'any 1098, durant la Primera Croada, els croats quedaren sorpresos quan varen prendre Diòspolis de mans turques: aquells infidels havien conservat el culte a sant Jordi, a qui els musulmans anomenaven Khidr o El Cavaller Verd. El protector de les milícies romanes de Bizanci, el màrtir triat com a patró era també un home sant musulmà. El cavaller verd és esmentat en diversos passatges de l'Alcorà i, en aquella època, comptava amb santuaris al llarg del món islàmic, gaudint d'una enorme devoció popular, tanta, que havia estat la inspiració de diferents contes, com aquell que explicava que lluità contra el drac per protegir una bella princesa.

Els croats retornaren a ses terres amb una vella història en la qual el seu patró era protagonista d'un relat cavalleresc. La figura del sant s'estengué per Occident. En tornar a Anglaterra des de Palestina, el rei Ricard Cor de Lleó parlava del sant amb entusiasme, explicava que se li havia aparegut prop de Jerusalem, i per aquest motiu, ordenà la reparació del seu sepulcre a Lydda, després que aquest fos destruït per Saladí.

L'any 1246 Iacopo de Voragine va divulgar la Llegenda àuria on s'inclouen els episodis de Sant Jordi, el drac i la princesa, que es popularitzen arreu i produeixen innumbrables versions. A partir del segle XIV, sorgeixen nombroses llegendes guerreres en les quals apareix miraculosament sant Jordi fent costat als guerrers cristians en el moment decisiu de la batalla.

Patronatge a Catalunya

A Catalunya, comencen a estendre's les llegendes segons les quals sant Jordi

intervé en batalles al costat dels comtes catalans: Borrell II, Jaume I, etc.; també és invocat pels almogàvers enmig de les lluites. Segons el Costumari Català de Joan Amades, el fet que Sant Jordi sigui el patró dels cavallers a la Corona d'Aragó es deu a l'ajut que va donar el sant al rei Pere I d'Aragó l'any 1096. Segons s'explica, l'esmentat rei va guanyar la batalla d'Alcoraz, que va implicar la reconquesta d'Osca contra els sarraïns

després que aquest invoqués el sant. Per a agrair la gesta, el rei va nomenar-lo no només patró de la cavalleria sinó també de la noblesa de la Corona d'Aragó.

A Catalunya, la festa es va generalitzar a mitjan segle XV i el seu patronatge de Catalunya ja s'esmenta a començament del mateix segle XV.

Un possible origen? Els Precedents pagans

En el Museu del Louvre es conserva un baix relleu, datat d'entre els segle IV i III, on és representat el déu Horus clavant una llança al coll d'un cocodril, imatge del déu Seth. En aquest cas Horus llueix

la indumentària d'un legionari i és representat sobre un cavall, a diferència de la Barca en què sempre es representava aquesta escena a l'antic Egipte. Aquesta peça indica l'assimilació del mite egipci per part de la Roma oriental.

L'essència del mite, el cavaller que mata el drac, és, de fet, una de les primeres epopeies que acompanyen el desenvolupament de la civilització. Tres mil anys abans de Crist els Sumeris expliquem com el drac Kur rapta la deessa Ereshkigal i com el déu Enki lluita contra ell per alliberar-la. Totes les cultures mesopotàmiques reviuran una rere altre la llegenda (hitites, babilonis, cananeus, assiris...). Així mateix, a Pèrsia trobem la figura del déu Mitra, clarament identificable amb sant Jordi.

La dama que se sacrifica davant el monstre per salvar la seva ciutat té com a precedent Hesíone, de la mitologia grega.

Albert S.

SPAGUETTI CARBONARA

Para 2 personas:

INGREDIENTES:

1 brick pequeño de nata.
1 tuper de bacon a tiras
1 paquete de spaguetti o tallarines
Aceite
Sal
1 huevo
Queso rallado

PREPARACIÓN:

1. Hervir los spaguetti 10/15 minutos con un puñado de sal.

Una vez hervidos los colocamos en una sartén a parte.

2. Freír los trozos de bacon y cuando esté dorado añadimos la nata para cocinar, el huevo y el queso. Freis 2 minutos.

3. Mezclamos los spaguetti con el bacon y la salsa, **y a comer!!**

Autor: Lupi Montero

CEVICHE CARNERO

Plato para 4 personas, si son más echas más y ya está.

INGREDIENTES:

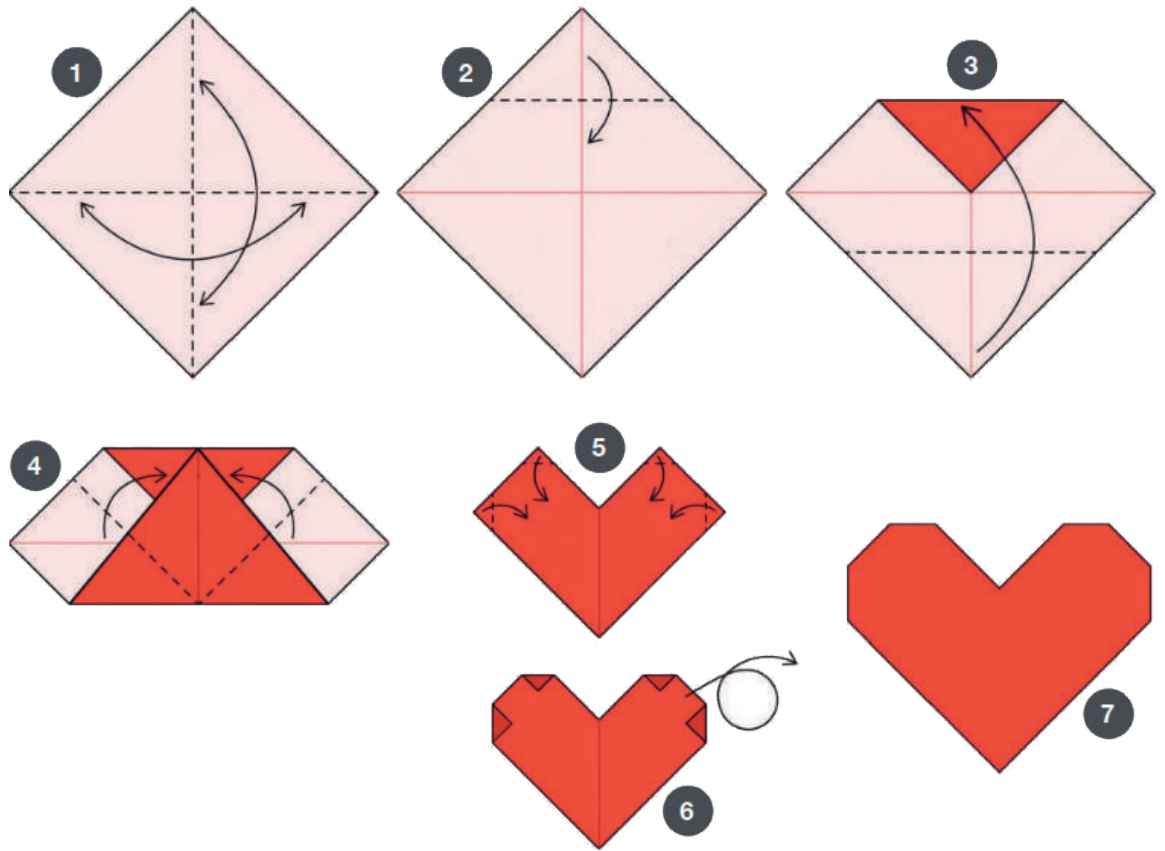
- 1 cebolla
- 2 bolsitas de maiz blando (Canchita)
- 1/2 litro de pescado Dorado (si no atún, 2 caballas, 2 de pulpo a la gallega, 2 latas de mejillones...)
- Ají picante, si no tienen pide en el módulo 4 que hay mucho, si no el picante de los tallarines instantáneos)
- 3 limones, si no hay, zumo de limón del eco, es lo que hay.
- Sal
- Pimineta
- Comino
- Kión (Gengibre)
- Cilantro al gusto

PREPARACIÓN:

En un bol grande, si no tienes usa el cubo de la avena que también está bien, pones el pescado, jugo de limón, sal y todos los ingredientes. Los condimentas y ya está.

*A comer aiaiai mamacita!!!
Errar es de humanos
y pedir perdón de caballeros*

COR D'ORIGAMI

Materials:

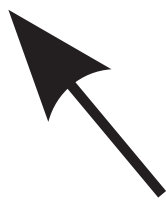
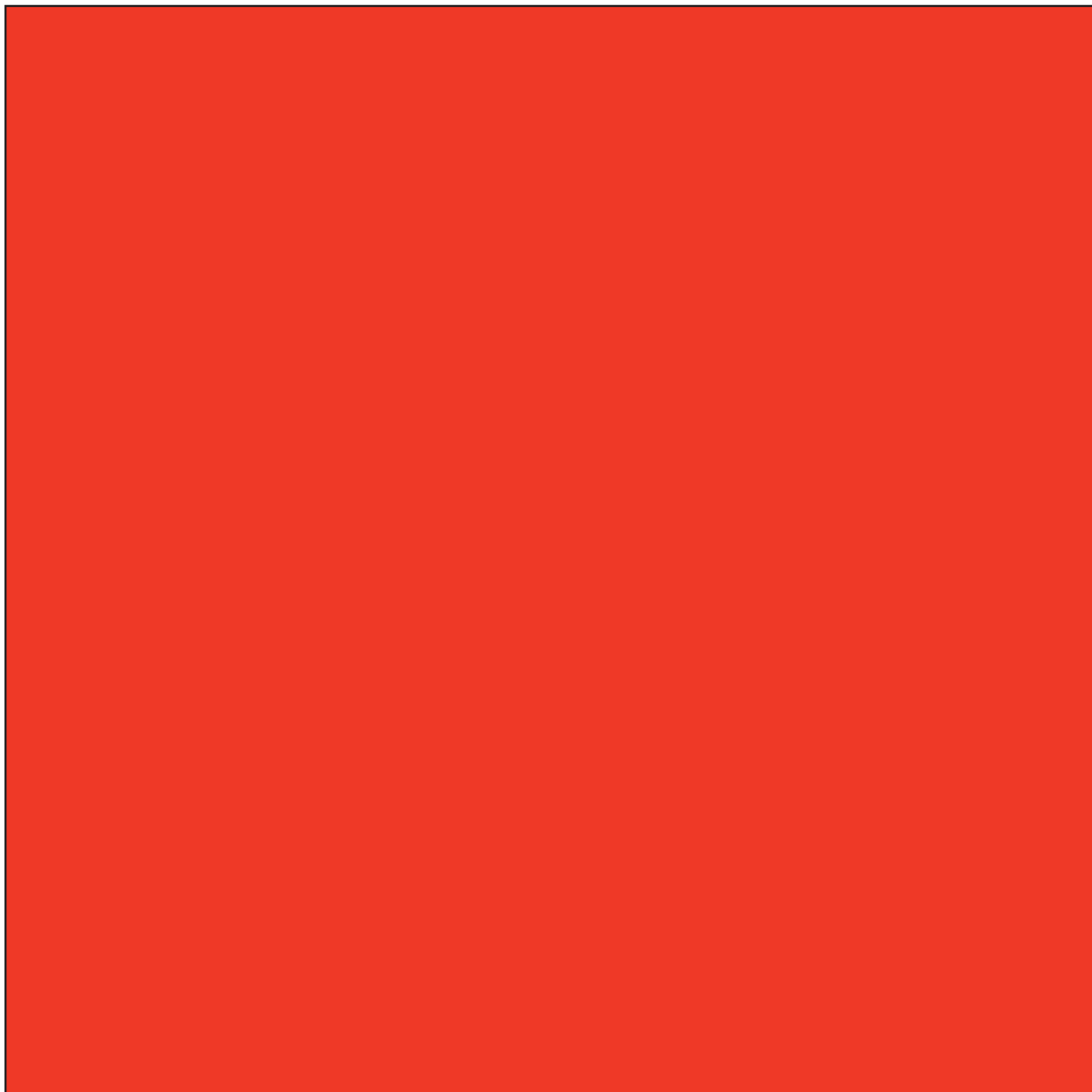
Un paper quadrat.

Passos:

1. Doblar i desplegar les diagonals.
2. Doblar un triangle al mig.
3. Doblar fins a la horitzontal superior formant un triangle.
4. Doblar a la meitat tots dos costats.
5. Doblar petits triangles per donar forma al cor.
6. Fer la volta al model.
7. Donar la volta i llestos.

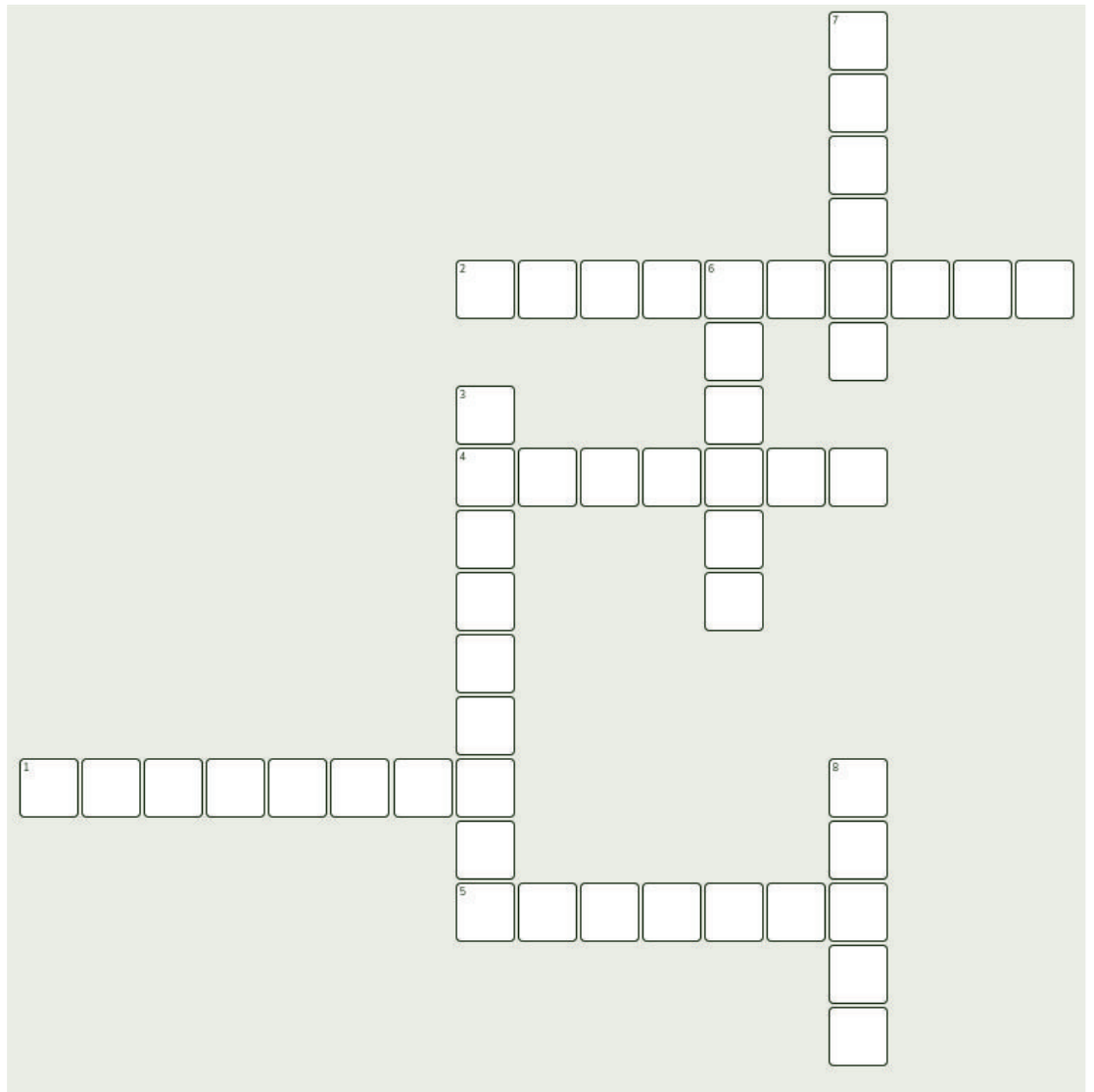
Materials:

Un paper quadrat, preparat per retallar i començar a fer el nostre cor.

Quadrat per retallar i plegar

PASSATEMPS

LITERATURA:

1. Libro o disco de gran éxito comercial.
2. Composición en verso o prosa cuyo objeto es censurar o ridiculizar a alguien o algo.
3. Obra literaria narrativa de cierta extensión.
4. Producción impresa de ejemplares de un texto, una obra artística o un documento visual.
5. Cada uno de los seres reales o imaginarios que figuran en una obra literaria, teatral o cinematográfica.
6. Poema extenso que canta en estilo elevado las hazañas de un héroe o un hecho grandioso, y en el que suele intervenir lo sobrenatural o maravilloso.
7. Disposición de los sucesos entrelazados en que se desarrolla el argumento de una obra.
8. Traslación del sentido recto de una voz a otro figurado, en virtud de una comparación tácita, como en las perlas del rocío, la primavera de la vida o refrenar las pasiones.

PASSATEMPS

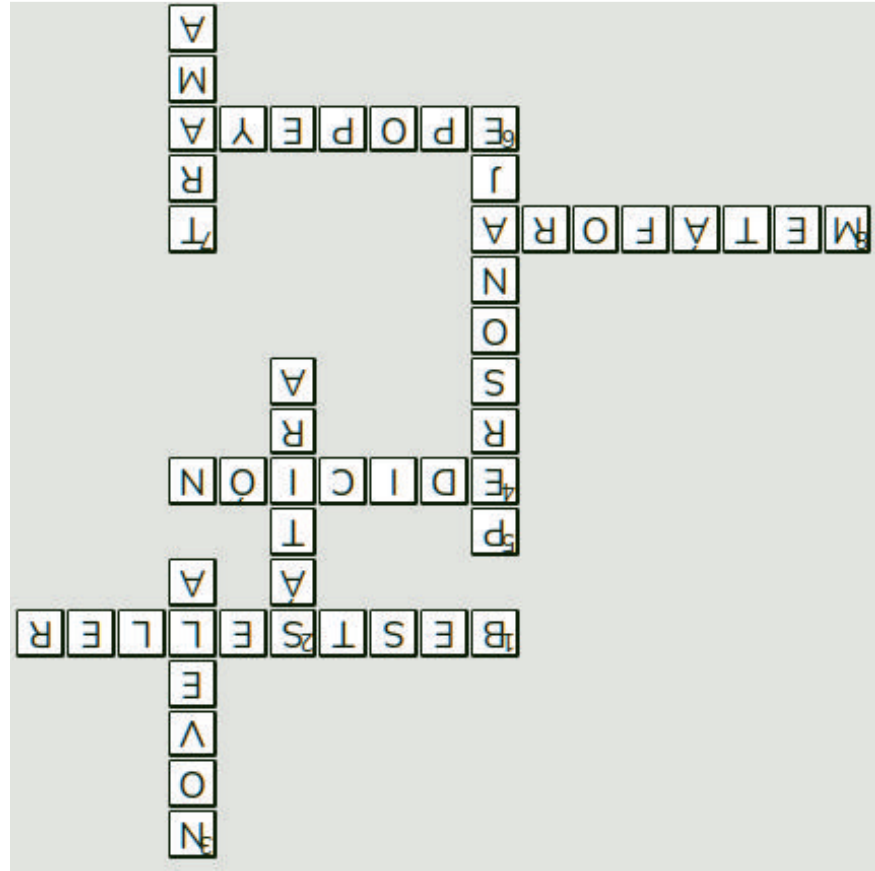
L	L	I	M	D	N	A	A	E
D	X	L	I	G	R	U	R	C
N	U	O	I	I	O	N	M	O
B	R	T	D	T	P	F	A	I
O	U	A	X	A	O	A	R	X
R	C	X	I	A	K	U	I	I
L	L	I	B	R	E	R	I	A
N	T	A	U	L	A	L	O	I
S	O	F	A	V	U	O	E	U

COSES DE CASA:

DUTXA | TAULA | LLIT | SOFA | CADIRA | ARMARI |
LLIBRERIA | COIXI

PASSATEMPS

SOL·LUCIONS

Llamo a la gente “rica”
cuando son capaces de
satisfacer las necesidades
de su imaginación

(El retrato de una dama, Henry James)